

N:o 38.

Ank. till Riksd. kansli den 17 mars 1893, kl. 1 e. m.

Memorial, med förslag till åtskilliga stadganden, hvilka böra införas i det nya reglementet för Riksgäldskontoret. (R. A.)

Statsutskottet får härmed öfverlemna förslag till åtskilliga stadganden i det nya reglementet för Riksgäldskontoret, som angå: Riksgäldskontorets föremål; Riksgäldskontorets skulder; från Riksgäldskontoret utgående riksdags- och revisionskostnader, aflöningar, förvaltningsutgifter m. m.; Riksgäldskontorets inkomster och öfriga tillgångar utom lånefordringarne; redovisningen af de till Riksgäldskontoret ingående medel; Fullmäktiges sammankomster; betjeningen vid Riksgäldskontoret; lediga tjänsters bestridande och tillsättande; behandlingen af frågor rörande tjänsteförsummelser m. m.; samt pensioneringen af Riksgäldskontorets betjening.

De föreslagna stadgandena äro af lika innehåll med motsvarande stadganden i nu gällande reglemente.

Med förbehåll, såsom vanligt, att vid reglementets slutliga uppställning, om sådant skulle erfordras, få ändra paragrafernas nummerordning, hemställer utskottet,

att det nu öfverlemnade förslag till stadganden må af Riksdagen godkännas.

Stockholm den 17 mars 1893.

På statsutskottets vägnar:

Gustaf Sparre.

Reglemente för Riksgäldskontoret.

§ 1.

Riksgäldskontoret har till föremål:

- a) att ombesörja liqviden af svenska statens skuld, för hvilken Riksdagen enligt § 66 Regeringsformen ansvarar;
- b) att verkställa alla de utbetalningar, som af Rikets Ständer eller Riksdagen blifvit å detta verk anvisade;
- c) att mottaga, förvalta och redovisa alla härtill anslagna tillgångar och inkomster samt hålla uppkommande, till Riksgäldskontoret levererade öfverskott och behållningar Riksdagen till handa;
- d) att, i saknad af annan tillgång för bestridande af beviljade och å Riksgäldskontoret anvisade utgifter, upplåna dertill oundgängligen erforderliga medel; och
- e) att utföra alla uppdrag och åligganden, som Riksgäldskontoret för öfrigt af Rikets Ständer eller Riksdagen erhållit.

Angående Riksgäldskontorets skulder.

§ 2.

De af Riksgäldskontoret för upptagna lån utfärdade och förut icke inlösta eller eljest, jemlikt behörig föreskrift, ur räkenskaperna afförda *obligationer*, äfvensom de obligationer, hvilka hädanefter varda af detta verk utgifna, böra, så till kapital som upplupna räntor, enligt desammas ordalydelse infrias.

Der *preskriptionstid* i afseende på någon särskild del af *Riksgäldskontorets skulder* icke blifvit stadgad, komma skulderna, intill dess annorlunda förordnas, att i vederbörlig ordning liqvideras, utan afseende å den tid, inom hvilken fordringar hos enskilde eller hos Kongl. Maj:t och Kronan skola nu eller framdeles göras gällande.

Härförutan har Riksdagen medgifvit:

a) att till innehafvaren stäld obligation må, då derom hos Fullmäktige göres framställning, på *viss namngifven person öfverlätas*, för att endast i dennes hand vara gällande, samt, derest egaren sedermera det önskar, å nyo kunna göras gällande i hvarje innehafvares hand, allt under de vilkor i afseende på behöriga anteckningar å sjelfva obligationen samt i Kontorets räkenskaper, som Fullmäktige ega föreskrifva;

b) att Fullmäktige må, när sådant icke för Riksgäldskontoret medför olägenhet, kunna medgifva *omedelbar inlösen* i Riksgäldskontoret af *förfallna obligationer* och *räntekuponger*, fastän desamma enligt obligationernas lydelse och stadgandena i lånekontrakten böra å deruti angifna utrikes orter infrias; för hvilket ändamål Fullmäktige må träffa erforderliga öfverenskommelser med de låneöfvertagare, som kontraktssenligt skola ombesörja denna inlösen; samt

c) att, då s. k. *riksgäldssedlar* i Riksgäldskontoret till inlösen företes, Fullmäktige ega att, derest sedlarne finnas rigtiga, låta desamma med Riksgäldskontorets medel infria.

Beträffande antalet *egenhändiga underskrifter* å Riksgäldskontorets obligationer har Riksdagen föreskrifvit, att obligationer, som komma att af Riksgäldskontoret utlemnas, böra vara försedda, då deras valör ej uppgår till 1,000 kronor eller motsvarande belopp i utländskt myntslag, med minst en, då valören utgör 1,000 kronor eller högre belopp till och med 2,000 kronor eller motsvarande belopp i utländskt myntslag, med minst två samt, då valören öfverstiger 2,000 kronor eller motsvarande belopp i utländskt myntslag, med minst tre handskrifna namnteckningar.

I afseende på Riksgäldskontorets *skulder*, om hvilka Kontorets räkenskaper och handlingar lemna fullständig upplysning, och hvilkas belopp vid nästlidna års slut finnas summariskt uppgifna uti *bil. A* vid detta reglemente, böra i öfrigt de föreskrifter, som äro intagna uti de vid föregående riksdagar för Riksgäldskontoret utfärdade reglementen, i de delar samma föreskrifter ännu icke blifvit fullgjorda, fortfarande tjena till efterrättelse.

§ 3.

Enligt 1889 års Riksdags beslut skall, med anledning af 1888 års svenska tre procent statslåns upptagande, till de under Riksgäldskontorets förvaltning stående liqvitations- och amortissementsfonderna, årligen utbetalas en annuitet till belopp motsvarande fyra procent af den för detta lån erhållna valuta, eller 885,333 kronor 33 öre, af hvilken annuitet ränta å 1888 års lån främst skall utgå, men återstoden användas till amortering å statsskulden medelst ökad utlottning eller obligationsinköp tid efter annan.

5:o. Från Riksgäldskontoret utgående riksdags- och revisionskostnader, aflöningar, förvaltningsutgifter, m. m.

§ 23.

Alla på Riksdagens beslut grundade utgifter för *riksdagskostnader* skola, intill dess annorlunda af Riksdagen förordnas, under behörigt iakttagande af samma, genom Riksdagens Statsutskott Fullmäktige till efterrättelse härvid meddelade beslut, omedelbart från Riksgäldskontoret till vederbörande utbetalas, hvarförutan sådana af Riksdag föranledda utgifter, som i anseende till deras föremål eller beskaffenhet dels redan blifvit, dels framdeles varda af Kongl. Maj:t godkända och å Kongl. Statskontoret anvisade, må, efter erhållna requisitioner och anställd granskning af därför aflemnade verifikationshandlingar, Kongl. Statskontoret af Riksgäldskontoret godtgöras.

§ 24.

Kostnaderna för nödiga reparationer och andra arbeten, för vederbörligt underhåll och tillsyn så väl af den för *Riksgäldskontoret* anvisade som af de för *Riksdagens* sammankomster afsedda *fasta egendomar*, äfvensom för de uti samma egendomar befintliga inventariers underhåll och komplettering, skola utaf Riksgäldskontorets medel bestridas, i likhet med andra till så kallade *kontorsexpenser* vanligen hänfödda utgifter.

§ 25.

För komplettering och utvidgande af *Riksdagens bibliotek* samt dermed för- enade utgifter utgår ett årligt anslag af tre tusen kronor; och skola de af 1882 års Riksdag fastställda stadgar för Riksdagens bibliotek samt instruktion för bibliotekarien vid Riksdagens bibliotek tjena till efterrättelse.

Riksdagen har år 1884 beslutat:

a) att bestämma aflöningen för Riksdagens bibliotekarie till:

lön	kronor 2,500: —
och tjänstgöringspenningar	” 1,500: —
	kronor 4,000: —;

att lönen må kunna, efter fem års tjänstgöring i befattningen, ökas med 500 kronor;

att, om bibliotekarien erhåller fri bostad med nödig vedbrand, tjänstgöringspenningarne skola utgå med endast 600 kronor, dock så, att, vid afdrag i följd af tjänstledighet, detsamma, med tillämpning af de för sådant fall gifna bestämmelser, sker för hela beloppet af tjänstgöringspenningarne från aflöningsbeloppet i dess helhet;

att i fråga om tjenstgöringspenningars och pensions erhållande samma bestämmelser må gälla för Riksdagens bibliotekarie, som i Riksgäldskontorets reglemente finnas för detta kontors tjenstemän angifna;

att bibliotekarien skall vara skyldig ej mindre att ställa sig till efterrättelse gällande eller blifvande stadgar för Riksdagens bibliotek och instruktion för bibliotekarien vid Riksdagens bibliotek än ock utan vidare ersättning lemna det bidrag, som Fullmäktige i Riksgäldskontoret kunna af honom påkalla, dels vid upprättande af alfabetiskt ordnad sakregister till Rikets Ständers protokoll med bifog för tiden från och med år 1809 till och med år 1866 och dels vid göromål för Riksgäldskontorets räkning;

b) att Fullmäktige i Riksgäldskontoret må ega att vid Riksdagens bibliotek anställa en vaktmästare med åtnjutande af dels:

lön	kronor 600: —
tjenstgöringspenningar	” 100: —
	<hr/> kronor 700: —

dels ock antingen fri bostad med nödig vedbrand eller, i stället för denna förmån, 200 kronor såsom tjenstgöringspenningar; hvilken aflöning må kunna, efter fem års ordinarie tjenst, höjas, lönen med 100 och tjenstgöringspenningarne med 100 kronor;

att i fråga om tjenstgöringspenningars och pensions erhållande samma bestämmelser må gälla för den vid Riksdagens bibliotek anstälde vaktmästare, som i Riksgäldskontorets reglemente finnas för vaktmästare vid detta kontor angifna; och

c) att så väl bibliotekariens som vaktmästarens vid Riksdagens bibliotek aflöning och pension skola utgå af förslagsanslaget till riksdagskostnader.

§ 26.

(Lydelsen af denna paragraf är beroende på Riksdagens blifvande beslut i anledning af väckt fråga om ny instruktion för Riksdagens revisorer).

§ 27.

Aflöningen för *justitieombudsmannen* samt den hos honom anställda *kansli- och vaktbetjening* bör af Riksgäldskontoret under sista månaden af hvarje kvartal utbetalas; skolandet lönen för *justitieombudsmannen*, under den tid innevarande Riksdags statsreglering kommer att blifva gällande, utgå med åtta tusen kronor, eller lika belopp som justitiekanslerns aflöning enligt sagda statsreglering utgör; hvaremot justitieombudsmannen, derest han förut innehar tjenst på rikets stat, är skyldig att den dermed förenade löneinkomst frånträda, så länge han uppbär justitieombudsmanslönen.

Utöfver den fastställda aflöningen eger den justitieombudsman, som hädan-
 efter tillträder detta embete och dessförinnan icke är i hufvudstaden bosatt, att
 såsom *flyttningshjelp* uppbära från Riksgäldskontoret ett tusen femhundra kronor.

För ofvan bemälda *kansli-* och *vaktbetjening* utgår *aflöningen* med följande
 årliga belopp, nemligen:

för *sekreteraren* med fyratusen femhundra kronor;

„ *en kanslist*, som tillika har skyldighet att ombesörja registratorsgöromålen,
 med tretusen kronor; hvilka två löner dock kunna höjas efter fem år med
 500 kronor och efter tio år med ytterligare 500 kronor;

„ *en kanslist* med tvåtusén femhundra kronor, dock med rätt för justitieombuds-
 mannen att, utan tillsättning af omförmälde kanslist, till befordrande af göro-
 målens gång inom expeditionen, vikariatsersättning, renskrifning m. m. använda
 nämnda belopp, dock med skyldighet å hans sida att för medlens användning
 redovisa; samt

„ *en vaktmästare* med åtta hundra kronor, hvilket belopp dock efter fem år kan
 höjas med 100 kronor, men, så länge boställsrum i Riksdagens hus af nämnde
 vaktmästare innehafvas, kommer att minskas med 150 kronor om året.

I öfrigt skola de för justitiekanslersexpeditionen gällande bestämmelser och
 villkor i tillämpliga delar, efter justitieombudsmannens beprövande, gälla äfven för
 justitieombudsmansexpeditionen; hvarjemte särskildt är stadgadt, dels att sekre-
 teraren hos justitieombudsmannen bör utan särskild ersättning jemväl bestrida de
 göromål, som tillhöra sekreterarebefattningen hos tryckfrihetskommittén, dels att,
 derest han förut innehar tjänst på rikets stat, samma villkor och förbehåll skola
 vid uppbärandet af ofvan berörda aflöning iakttagas, som äro stadgade i afseende
 på utbetalningen af justitieombudsmanslönen vid enahanda fall.

§ 28.

Till *kostnader* för *justitieombudsmannens embetsresor* bör Riksgäldskontoret
 uppgå hans requisition och emot därför inom hvarje års utgång afgifvande redo-
 görelse förskottsvis utbetala en summa af två tusén kronor.

För upphandlingen af *skrifmaterialier* och för *andra expenser* vid *justitie-
 ombudsmannens* och *tryckfrihetskommitténs expedition* bör ett årligt belopp af fem
 hundra kronor, emot behörig redogörelse, förskottsvis af Riksgäldskontorets medel
 utanordnas.

Tryckningen och häftningen af *justitieombudsmannens embetsberättelser* jemte
 dertill hörande bilagor böra verkställas och papperet för dessa handlingars tryck-
 ning anskaffas genom Fullmäktiges försorg; dock skall den dervid erforderliga
 korrekturläsningen besörjas på sätt förut skett; börande samtliga trycknings- och
 häftningskostnaderna för ifrågavarande berättelser och bilagor omedelbart utaf
 Riksgäldskontoret godtgöras, utan afdrag å de till expenser för sagda expedition

beviljade anslag, hvaremot de medel, hvilka inflyta genom samma berättelsers försäljning i bokhandeln, skola af justitieombudsmannen, som härom eger foga anstalt, inför Fullmäktige särskildt redovisas.

§ 29.

(Lydelsen af denna paragraf är beroende på Riksdagens blifvande beslut i anledning af väckt motion om införande i reglementet af bestämmelse i afseende å arfvodet till fullmäktiges deputerade).

§ 30.

Aflöningen för Riksgäldskontorets tjenstemannapersonal och vaktbetjening utgår, enligt den af Riksdagen för nämnda verk fastställda aflöningsstat, hvilken icke får överskridas; varande nedanstående *vilkor och förbehåll* stadgade för tillgodonjutande af den för bemälda tjenstemannapersonal och vaktbetjente beviljade *löneförhöjning*:

1:o. Innehafvare af de ökade lönerna inom Riksgäldskontoret äro underkastade den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller den jemkning i åligganden, som antingen vid en blifvande förändrad organisation af detta verk eller eljest kan varda i allmänhet stadgad; och böra de fullmakter, som för Riksgäldskontorets tjenstemän utfärdas, innefatta förbehåll om vederbörandes skyldighet att åtaga sig de nya eller förändrade göromål, hvilka kunna dem åläggas.

2:o. Sådana uppdrag och bestyr, som till följd af Rikets Ständers eller Riksdagens förfoganden böra af tjenstemännen vid Riksgäldskontoret förrättas, skola, oaktadt särskilda arfvoden för enahanda uppdrag och göromål tillförene utgått, hädanefter inbegripas under vederbörandes bestämda tjensteåligganden, hvadan alltså den framtida vedergällningen för sagda uppdrag och bestyr kommer att innefattas i den aflöning, gällande stat upptager.

3:o. De med hvarje befattning förenade tjenstgöringspenningar få uppbäras endast för den tid, tjenstens innehafvare verkligen tjenstgjort eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest varit från tjenstgöringen befriad, utgå till den, som tjensten förrättat; dock må Fullmäktige kunna medgifva den tjensteman eller vaktbetjent, som af sjukdom hindras från bestridande af sin tjenst, att uppbära de för samma tjenst anvisade tjenstgöringspenningar eller någon del deraf.

4:o. Tjensteman vid Riksgäldskontoret får icke annan tjenstebefattning utom Riksgäldskontoret mottaga. Den, som till tjensteman vid Riksgäldskontoret utnämnes, vare skyldig att annorstädes innehafvande tjenstebefattning genast frånträda.

Tjensteman, som till följd af förut gällande stadganden innehar tjänst utom Riksgäldskontoret, må dock densamma bibehålla, så länge den icke är för tjänstgöringen i Riksgäldskontoret hinderlig.

§ 31.

Till *belöning för extra arbeten* och till *uppmuntran för extra ordinarier*, som ådagalagt synnerlig flit och skicklighet, ega Fullmäktige att använda sex tusen kronor årligen; dock får hvad här af under årets lopp icke behöft utgifvas under ett påföljande år ej för samma ändamål användas. För öfrigt ega Fullmäktige icke att tilldela betjeningen vid Riksgäldskontoret hvarken ljuspenningar eller andra arfvoden, än de i aflöningsstaterna och detta reglemente särskildt bestämda eller medgifna.

§ 32.

Såsom *begravningshjelp* eller *understöd för sterbhusen* efter aflidne obemedlade tjenstemän och vaktbetjente vid Riksgäldskontoret och f. d. Generalassistentkontoret ega Fullmäktige att, under loppet af hvarje år, disponera en summa af högst två hundra tjugufem kronor.

§ 33.

Derest *Enke- och Pupillkassans vid Riksgäldskontoret* afslutade och vederbörligen granskade räkenskaper för tiden till och med det år, då nästa riksdag slutar, skulle visa, att kassans *inkomster* under året understigit de *utbetalningar*, som derunder kassan ålegat, må den sålunda uppkomna *bristen*, inom ett belopp af högst två tusen två hundra femtio kronor för året, af Riksgäldskontorets medel godtgöras, under förbehåll likväl, att hvad utaf denna anslagssumma för ett år ej behöft användas icke får för ett annat af kassan tillgodonjutas, och under vilkor, att delegarnes bidrag under tiden utgå utan förminskning af deras uti det för kassan nu gällande reglemente bestämda belopp, samt att pensionerna för enkor och barn efter embets- och tjenstemän samt vaktbetjente vid Riksgäldskontoret icke få höjas utöfver en fjerdedel af den ordinarie lön, hvilken den aflidne delegaren senast vid detta verk innehafte, och för tjenstemäns samt vaktbetjentes vid f. d. Generalassistentkontoret efterlemnade enkor och barn icke utöfver fem sextondedelar af det lönebelopp, efter hvilket den för sistnämnda Kontors tjenstemannapersonal stadgade årliga afgift till samma kassa blifvit beräknad och vederbörligen inbetald.

Angående Riksgäldskontorets inkomster och öfriga tillgångar utom lånefordringarne.

§ 34.

De till Riksgäldskontoret hörande och dit anslagna medel må icke, under någon förevändning eller med hvad vilkor som helst, derifrån ryckas eller användas till andra behof än dem Riksdagen bestämt. Allt förordnande, som deremot strider, vare kraftlöst (68 § Regeringsformen). Och må, vid liqviderande af Riksgäldskontorets fordringar, ackord, utan Riksdagens särskilda samtycke, icke medgifvas.

§ 35.

Riksgäldskontoret eger att emottaga de medel, hvilka kunna inflyta vid försäljning af Kronan tillhöriga hus i städerna; hvarifrån dock undantagas auktionsmedlen för sådana hus, som äro inköpta för Kongl. Flottans i Karlskrona behof eller för allmänna magasinsinrättningens räkning, så vida ej dessa medel blifvit af Rikets Ständer eller Riksdagen för särskildt ändamål anvisade.

§ 36.

Sedan 1877 års Riksdag, i fråga om bergverkstiondens upphörande, beslutat, bland annat, att, med undantag tills vidare för Höganäs stenkolsverk, alla öfriga verk, som nu äro förpligtade till bergverkstiondes utgörande, från och med år 1878 befrias från dylik tionde, dock hvad nedannämnda verk angår med följande vilkor och förbehåll:

a) för Tunabergs kopparverk, att dess egare inom 1878 års slut antingen till Kronan afstår all rätt till Tunabergs bergslags allmänning eller ock efter fulla värdet, sådant det vid behörig uppskattning kan varda bestämdt, till Riksgäldskontoret erlägger lösen för den del af allmänningen, som, sedan de till skogsfång derifrån berättigade hemman och lägenheter erhållit mot denna förmån svarande skogsmark, kan verket tillkomma;

b) för Löfås silfververk, att egarne af detta verk före 1878 års slut till Riksgäldskontoret inbetala löseskilling för den af verket utgående afrad med 11,344 kronor 60 öre; och

c) för Dylta svafvel-, vitriol- och rödfärgsverk, att egaren af detta verk likaledes före 1878 års utgång till Riksgäldskontoret inbetalar löseskilling för den af detta verk utgående afrad med 13,958 kronor 40 öre;

samt med rätt i öfrigt för bergverken att komma i åtnjutande af befrielsen från tionden från och med det år, under hvilket de uppfyllt de ofvan nämnda

vilkor och förbehåll, som för vissa bland dem blifvit för sådan befrielse bestämda; så eger Riksgäldskontoret att mottaga de belopp, hvilka till följd af ofvan nämnda vilkor komma att till Riksgäldskontoret inbetalas.

§ 37.

Om Kongl. Statskontoret erhåller större *behållningar* å sina räkningar i Riksbanken än som för de löpande statsutgifternas bestridande anses erforderliga, eger Riksgäldskontoret att i afräkning å Riksgäldskontoret tillkommande anslag eller på de återbetalningsvilkor, som af Fullmäktige medgifvas, sådana *behållningar* af Kongl. Statskontoret till *förvaltning mottaga*.

§ 38.

Från Kongl. Statskontoret eger Riksgäldskontoret att, i mån af behof, under åren 1893 och 1894 utbekomma de i hvartera årets riksstat till utgående från Riksgäldskontoret förslagsvis uppförda anslag till *annuiteter* och *räntor*, *riksdags-*, *kyrkomötes-* och *revisionskostnader* samt *aflöningar*, efter afdrag af till Riksgäldskontoret ingående ränte- och kapitalbetalningar; börande i den liquid, som enligt § 49 skall för det sistförflutna året i Riksgäldskontoret med statsverket upprättas, Kongl. Statskontoret påföras eller godtgöras det belopp, hvarmed de till Riksgäldskontoret inbetalda förenämnda anslag må hafva understigit eller öfverskjutit den summa, hvarmed berörda utgifter, efter frånräknande af omförmälda afdrag, i verkligheten från Riksgäldskontoret utgått.

§ 39.

Som Riksdagen år 1877 medgifvit, att de medel, som influtit eller derefter inflöte för försäljning, jemlikt Kongl. brefvet den 29 Maj 1874, af åtskilliga *mindre kronolägenheter* och enligt Riksdagens skrifvelse den 11 i samma månad skulle af Statskontoret levereras till Riksgäldskontoret att der särskildt bokföras, intill dess Riksdagen fattat beslut om deras användande till inköp af *skogbärande eller till skogsodling tjenlig mark*, finge, i den mån tillfällen sig yppade till inköp af dylik mark, hvilka af Kongl. Maj:t pröfvades vara fördelaktiga och hvartill medel icke kunde beredas från det till skogsväsendet anvisade reservationsanslag, för sådant ändamål af Kongl. Maj:t disponeras, åligger det Riksgäldskontoret att, uppå Kongl. Maj:ts requisition, samma medel utbetala.

Sedan 1888 års Riksdag ytterligare medgifvit försäljning af vissa andra mindre kronoegendomar, dock under vilkor, att de genom denna försäljning inflytande medel skulle användas för inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark, och i sammanhang dermed föreskrifvit, att äfven dessa medel borde

inlevereras till Riksgäldskontoret och der bokföras på sätt stadgadt vore angående köpeskillingarne för de kronoegendomar, som såldes enligt Kongl. brefvet den 29 Maj 1874, har 1889 års Riksdag medgifvit, att de sålunda, efter försäljning jemlikt Kongl. brefvet den 18 Maj 1888, influtna eller hädanefter inflytande medel må för ofvan angifna ändamål under en tid af tre år, räknadt från den 1 Januari 1889, af Kongl. Maj:t disponeras; och åligger det i följd häraf Riksgäldskontoret att, uppå Kongl. Maj:ts requisition, utbetala samma medel.

Riksdagen år 1891 har medgifvit *dels* att ytterligare vissa andra mindre kronoegendomar må försälas, dock under samma vilkor i fråga om försäljningsmedlens användande och med samma föreskrift angående medlens inleverering till Riksgäldskontoret och bokföring derstädes, som i nästföregående stycke omförmälas, *dels ock* att ej mindre köpeskillingarne för de kronoegendomar, rörande hvilkas försäljning beslut jemlikt Kongl. brefvet den 18 Maj 1888 fattades under tiden till och med utgången af år 1894, än äfven köpeskillingarne för de egendomar, om hvilkas försäljning på grund af 1891 års Riksdags medgifvande beslut under nyssnämnda tid fattades, finge för ofvan angifna ändamål af Kongl. Maj:t disponeras; åliggande det i följd häraf Riksgäldskontoret att, uppå Kongl. Maj:ts requisition, samma medel utbetala.

§ 40.

Riksdagen har år 1892 medgifvit, att ett vid *byte af mark mellan kronan och Linköpings stad* kronan såsom mellangift tillkommande belopp af 19,321 kronor 25 öre må användas på enahanda sätt, som är bestämdt i fråga om köpeskillingarna för de hemman och lägenheter, hvilkas försäljning eger rum jemlikt Kongl. brefvet den 29 Maj 1874, till följd hvaraf det åligger Riksgäldskontoret att, uppå Kongl. Maj:ts requisition, utbetala berörda belopp.

§ 41.

I öfverensstämmelse med Riksdagens beslut i fråga om begagnandet af de för *undsättningar* vid *missväxter* eller *felslagna skördar* afsedda medel, intill dess desamma behöfva för sagda ändamål användas, skola dessa medel, till den del de icke äro för anvisade utbetalningar erforderliga, öfverlemnas till Riksgäldskontoret; hvaremot det åligger Riksgäldskontoret att sådana mottagna medel enligt Kongl. Maj:ts föreskrift Kongl. Statskontoret uppå dess requisitioner tillhandahålla.

§ 42.

(Kommer att innehålla Riksdagens blifvande beslut angående riksgäldskontorets upplåning).

§ 43.

Då obligationer och räntekuponger för de af Riksgäldskontoret upptagna lån icke varda inom den för deras inlösande bestämda *preskriptionstid* hos Riksgäldskontoret föredetta, skola de medel, hvilka för infriande af sådana obligationer och räntekuponger innestå hos de för lånen afsatta likvidations- och amortisementsfonder, öfverföras till Riksgäldskontorets allmänna kassa, för att till fyllande af Kontorets öfriga behof kunna användas.

§ 44.

De till Riksgäldskontoret influtna medel eller aflemnade behållningar, äfvensom de för jernvägsbyggnaderna upplånta medel samt detta verks öfriga kontanta tillgångar skola, så vidt och så länge de icke behöfva användas för samma verk åliggande utbetalningar, hållas *allmänna rörelsen till handa och göras räntebärande* genom deras insättning mot ränta i Riksbanken, efter öfverenskommelse med Fullmäktige i nämnda bank, eller ock genom desammas utlåning på sätt, som Fullmäktige i Riksgäldskontoret anse innefatta full säkerhet; egande Fullmäktige jemväl att för sådana medel uppköpa antagliga obligationer eller andra förbindelser, som anses kunna utan svårighet och kapitalförlust vid inträffande behof föryttras. Vid utlåning skola Riksgäldskontorets räntebärande obligationer såsom hypotek åtnjuta företräde framför hvarje annan erbjuden säkerhet. Utlåningstiden, lånesummans förhållande till hypoteket samt den ränta, hvilken för ifrågavarande lån skall till Riksgäldskontoret erläggas, må, med afseende å så väl penningställningen som säkerhetens beskaffenhet, af Fullmäktige bestämmas.

§ 45.

För bestridande af Riksgäldskontoret åliggande betalningar eger detta verk att begagna ett *kreditiv i Riksbanken* till belopp af högst en million fem hundra tusen kronor; börande i afseende på kreditivets begagnande de uti bankoreglementet derom meddelade föreskrifter lända till efterrättelse.

§ 46.

Derest sådant för verkställigheten af Riksgäldskontoret åliggande utbetalningar finnes nödvändigt, ega Fullmäktige att anskaffa dertill erforderliga medel genom upplåning mot Riksgäldskontorets skuldförbindelser eller begagnandet af krediter, på vilkor som Fullmäktige ega bestämma; egande Fullmäktige derjemte att, *för beredande af tillgång till erforderlig kassaförstärkning åt Statskontoret*, i mån af behof upplåna medel mot Kontorets obligationer i svenskt mynt, ställda till inlösen antingen efter viss förfallotid eller efter föregången, af Riksgäldskontoret verkställd uppsägning; varande åt Fullmäktige öfverlemnadt att, med hän-

sigt till de vid upplåningen sig företeende omständigheter och förhållanden, bestämma räntevilkoren samt fastställa betalningsterminerna för dessa obligationer.

I afseende på öfrig upplåning mot tryckta eller graverade obligationer lemnar Riksdagen särskilda föreskrifter.

Angående redovisningen af de till Riksgäldskontoret ingående medel.

§ 47.

Öfver Riksgäldskontorets samtliga tillgångar och skulder samt inkomster och utgifter, deruti jemväl inberäknade de för jernvägsbyggnaderna upplånta och dels såsom anslag, dels såsom lån utgifna medel, uppgöres och afslutas för hvarje år en fullständig *hufvudbok*; hvarförutom fortfarande bör föras en särskild räkenskap öfver de *fonderade statslårens liquidations- och amortisementsfonder*. Hufvudboken skall dock summariskt redovisa äfven dessa fonders ställning vid årets början och slut samt den förändring, densamma under årets lopp undergått. Så väl hufvudboken som den särskilda redovisningen för liquidations- och amortisementsfonderna skola inom den 1 Maj året näst efter det, hvilket dessa räkenskaper omfatta, vara afslutade och renskrifna samt före den 1 derpå följande Juli behörigen granskade.

Riksgäldskontorets hufvudböcker böra vid lämpliga tider hållas Kongl. Statskontoret till handa, på det att Riksgäldskontorets räkenskaper i nödiga delar må kunna jemväl i rikshufvudboken intagas.

§ 48.

Under loppet af Juni månad hvarje år böra, till upplysning för allmänheten om Riksgäldskontorets ställning, särskilda, efter det dermed afsedda ändamål lämpade, *utdrag af detta verks räkenskaper* för det näst föregående året genom trycket offentliggöras och jemte allmänna tidningarne utdelas.

§ 49.

I April månad hvarje år upprättas uti Riksgäldskontoret *liquid med statsverket* för det sist förflutna året. Af denna liquid meddelas Kongl. Statskontoret tvenne exemplar, hvaraf det ena, derå Fullmäktige tecknat sitt godkännande, bör derstädes kvarstanna, samt det andra, sedan det blifvit försedt med anteckning om liquidens godkännande af Kongl. Statskontoret, bör till Riksgäldskontoret återställas, för att såsom verifikation dess hufvudbok biläggas.

Angående Fullmäktiges sammankomster.

§ 59.

Fullmäktige *sammanträda* en gång i hvarje vecka å tid, som af dem bestämmes. Derjemte böra, då ärendenas beskaffenhet och oafbrutna gång sådant fordra, särskilda sammankomster hållas å tid, som Ordföranden bestämmer. Vid hvarje sammankomst skall *protokoll* föras.

§ 60.

Med undantag af de enligt § 56 åt vissa Deputerade uppdragna bestyr och åligganden böra alla Fullmäktiges behandling tillhörande *mål* inför Fullmäktige vid deras *sammankomster föredragas* och få endast der *afgöras*.

§ 61.

Åstundar *Fullmäktig* att under längre eller kortare tid *från staden afresa*, bör han sådant förut vid sammankomst eller hos Ordföranden anmäla samt då tillika uppgifva tiden för sin frånvaro.

§ 62.

Är *Fullmäktig*, som icke, på sätt i näst ofvanstående paragraf föreskrifves, till erhållande af ledighet sig anmält, *genom opasslighet eller enskilda angelägenheter* hindrad att sammankomst bevista, bör han sitt förfall hvarje gång tillkännagifva.

§ 63.

Vid sammankomst skola minst *fem Fullmäktige* vara tillstädes; dock må ärenden, som ej tåla uppskof, afgöras af allenast *fyra Fullmäktige*, derest de äro om beslutene. Frågor om låns upptagande, de i Regeringsformen omförmälda kreditivs utbetalning eller andra ärenden af mera allmän vikt få icke afgöras, ej heller tjänster tillsättas eller pensioner beviljas, så vida icke minst *fem Fullmäktige* äro närvarande.

§ 64.

Fullmäktige vare ej tillåtet att företaga någon öfverläggning i närvaro af *Konungens ombud*, i fall det, utan att af Fullmäktige derom vara anmodadt, skulle vid deras sammankomst sig infinna.

§ 65.

Yppas under Fullmäktiges öfverläggningar *skiljaktighet i meningarne*, böra samtliga närvarande Fullmäktige till protokollet afgifva sina röster, hvilka per capita beräknas. Derest flere skiljaktiga meningar yttras, böra de sins emellan närmast öfverensstämmande, så vidt möjligt är, sammanjemkas. Då ett lika antal röster utfaller för hvardera meningen, är Ordförandens röst afgörande. Den vid sammankomst närvarande Fullmäktig, som sin röst ej särskildt afgifver, eller, efter börjad öfverläggning om ett föredraget ämne, sig aflägsnat, anses hafva det då fattade beslutet biträdt.

Sluten omröstning må endast företagas vid val till sådana befattningar, der till någon bland Fullmäktige kan utses.

§ 66.

Öfver *Fullmäktiges beslut* i mål, som röra Riksgäldskontorets tjenstemän eller andra enskilda personer, eger den eller de, på hvilkas rätt och bästa dessa beslut kunna inverka, att hos Revisorerne eller Statsutskottet *anföra besvär*, dervid klaganden dock, så vida besvären skola till pröfning upptagas, bör inom trettio dagar efter bevisligen erhållen del af det meddelade beslutet sitt missnöje deremot hos Fullmäktige skriftligen anmäla; hvarjemte det, vid enahanda äfventyr, åligger honom att senast en månad före Revisorerne näst förestående sammankomst eller riksdagens början, derest revision dessförinnan icke inträffar, sina besvär ingifva till Fullmäktige, af hvilka desamma, jemte utlåtande deröfver, till Revisorerne eller Statsutskottet öfverlemnas.

Besvär öfver Fullmäktiges nyss före eller under Riksdagens eller Revisorerne sammanvaro i dylika mål meddelade beslut böra inom fjorton dagar efter delgåendet, den dagen likväl oräknad, omedelbarligen af vederbörande till Statsutskottet eller Revisorerne inlemnas.

Angående betjeningen vid Riksgäldskontoret.

§ 86.

De å Riksgäldskontorets aflöningsstat uppförde tjenstemän äro följande:

en *sekreterare* och *ombudsman*;

en *kassör*;

en *kamrerare*;

en *revisor*;
 en *kassabokhållare*;
 en *långbokhållare*;
 en *registrator* och *kanslist* samt
 en *kammarsskrifvare*.

§ 87.

Vaktbetjeningen utgöres af:
 en *förste vaktmästare*; och
 tre *vaktmästare*.

Angående lediga tjensters bestridande och tillsättande.

§ 88.

Den *ordinarie tjensteman* eller *vaktmästare*, som förordnas att i anseende till sjukdoms- eller annat laga förfall, eller, vid inträffad ledighet, under anslagstiden förrätta annan *tjenst* än den han sjelf innehar, är, med undantag af det i § 93 förutsatta fall, i allmänhet icke berättigad att derför erhålla särskild aflöning; dock ankommer på Fullmäktige tillerkänna innehafvaren deraf ett efter omständigheterna lämpadt arvode, uppgående till högst halfva beloppet af skilnaden mellan hans förut åtnjutande aflöning och löneförmånerna för den *tjenst* han blifvit förordnad att bestrida.

Extra ordinarie tjensteman, som vid dylikt tillfälle, på grund af vederbörligt förordnande, förrättat *ordinarie tjenstebefattning*, åtnjuter under den tid, denna tjenstgöring fortfar, den för lägsta tjenstegraden bestämda lön. Vid enahanda förhållande tillgodonjuter jemväl *extra ordinarie vaktmästare*, hvilken bestridt *vaktmästaregöromål*, samma aflöning, som för den förrättade sysslan är i staten anslagen.

Vid inträffad ledighet af sådan *tjenst*, som bör återbesättas, skall, efter afdrag af hvad för *tjenstens* bestridande måst utbetalas, den *lönebesparing*, hvilken uppkommer, intill dess, efter ansökningstidens förlopp, någon i nedan stadgad ordning blifvit förordnad att förrätta samma *tjenst*, tillfalla *Enke- och Pupillkassan* vid Riksgäldskontoret; kommande nämnda kassas rätt till dylik lönebesparing att upphöra, så snart konstitutorial å *tjensten* blifvit af Fullmäktige utfärdadt.

§ 89.

Då *tjensteman* eller *vaktmästare* för *enskilda angelägenheters besörjande* erhållit *tjenstledighet*, bör han sjelf vidkännas kostnaden för *tjenstens* förrättande under den tid *tjenstledigheten* fortfar.

§ 90.

Innan *ledig tjänst* af Fullmäktige återbesättes, skall sådant jemte de med samma tjänst förenade löneförmåner, äfvensom tiden, inom hvilken sökande ega att sig anmäla, tillkännagifvas medelst *anslag* å vanliga ställen inom Riksgäldskontoret. Ansökningstiden bestämmes till minst fjorton dagar från anslagets utfärdande, dock beror af Fullmäktige att utsätta ny ansökningstid, derest, inom den först bestämda tiden, någon till tjänstens erhållande fullt skicklig och lämplig sökande sig icke anmält.

§ 91.

För att kunna *antagas till tjänsteman* vid Riksgäldskontoret fordras att hafva undergått godkänd afgangsexamen från högre elementarläroverk; dock böra de tjänstemän, som anställas vid Fullmäktiges kansli, hafva aflagt den akademiska examen, som fordras för att vinna inträde i Konungens Kansli eller i rättegångsverken; äfvensom den, hvilken befordras till ombudsmannasysslan, bör hafva fullgjort hvad författningarne föreskrifva i afseende på dem, som i domarevärf må begagnas.

§ 92.

Vid *lediga tjänsters tillsättande* utnämnes bland kompetente sökande den, som Fullmäktige, med afseende å verkets fördel samt vigten och ansvarigheten af de särskilda befattningarne, finna till den lediga tjänsten mest skicklig och passande; dock ega Fullmäktige att, der de så lämpligt finna, tillsätta lediga tjänster endast med konstitutorial; hvarvid den tjänsteman, som sådant konstitutorial erhåller, under den tid han tjänsten innehafver, eger åtnjuta de lönevilkor, aflöningsstaten för tjänsten bestämmer.

Angående behandlingen af frågor rörande tjänsteförsummelser m. m.

§ 93.

Om någon *Riksgäldskontorets tjänsteman* vid mindre *förseelser i tjänsten* ej låtit sig rätta af vederbörandes tillsägelser och varningar eller blifvit beträdd med vårdslöshet eller försummelse i sin tjänstgöring eller ock i allmänna lefvernet ådagalagt ett mindre värdigt uppförande, bör han inför Fullmäktige tillrättavisas och varnas. I händelse den, som på detta sätt undergått första var-

ningsgraden, ej deraf låter sig rätta, ega Fullmäktige att, med afseende å förekommande omständigheter, på längre eller kortare tid suspendera honom från innehafvande tjenst, med förlust af hela eller halfva lönen, hvilken under tiden må i ersättning för tjenstens förrättande användas.

§ 94.

Derest *tjensteman*, hvilken förut blifvit för tjensteförsummelse eller annat förhållande *suspenderad*, å nyo gör sig skyldig till dylik förseelse, ankommer på Fullmäktige att, efter förseelsens beskaffenhet, antingen ytterligare *suspendera* honom eller helt och hållet *skilja* honom från hans vid detta verk innehafvande tjenst och lön. Likaledes beror på Fullmäktiges särskilda pröfning, huru vida *tjensteman*, som blifvit nödsakad till borgenärer afträda sin egendom, må vidare bibehålla och utöfva sin beställning.

§ 95.

Tjensteman, som begått *ärerörigt brott* eller annan *förseelse* i eller utom tjensten af den svåra beskaffenhet, att verkets trygghet eller anseende fordrar hans entledigande, har derigenom gjort sig förlustig sin innehafvande tjenst.

§ 96.

Om någon af *vaktbetjeningen* i sin tjenst varit *försumlig* eller eljest på ett tadelvärdt sätt sig förhållit, må han, efter sig företeende omständigheter, antingen af Fullmäktiges Deputerade erhålla föreställning eller genast hos Fullmäktige anmälas till suspension eller entledigande.

§ 97.

Innan *tjensteman* eller *vaktmästare* varder *suspenderad* eller *skild från tjensten*, bör hans *skriftliga förklaring* öfver hvad emot honom förekommit infordras. Fullmäktiges beslut, hvarigenom *tjensteman* suspenderas eller för alltid skiljes från tjensten, bör, jemte hänvisning för *besvärs anförande*, honom skriftligen meddelas. *Tjenst*, som, till följd af sådant beslut, blir *ledig*, får, derest den afsatte *tjenstemannen* inom föreskrifven tid anmält sig ämna samma beslut öfverklaga, *icke återbesättas* förr, än besvären blifvit af Statsutskottet eller Revisorerne afgjorda eller den bestämda tiden för besvärens fullföljande försuttits; kommande dock den, som emellertid förordnas till tjenstens bestridande, att de med densamma förenade löneförmåner åtnjuta.

§ 98.

Extra ordinarie tjensteman eller *extra vaktmästare*, som utan erhållen tillåtelse eller anmält lag förfall från tjenstgöring uteblifvit under trenne efter hvar

andra följande månader, eller vid flera tillfällen undandragit sig att lemna äskadt biträde der han blifvit anställd, anses hafva förverkat sin rätt att i Riksgäldskontoret vidare tjenstgöra. Den extra ordinarie tjensteman eller extra vaktmästare, som under honom uppdragen tjenstgöring sig försumligt eller felaktigt förhållit och, efter att, på sätt i § 93 stadgas, blifvit varnad, sig icke rättat, bör förklaras vara från Riksgäldskontoret skild. För öfrigt anses den extra ordinarie tjensteman eller vaktmästare, som begått ärerörigt brott eller annan förbrytelse af svårare beskaffenhet, vara från verket utesluten.

Angående pensioneringen af Riksgäldskontorets betjening.

§ 99.

Pensionerna för tjenstemännen samt vaktbetjeningen vid Riksgäldskontoret bestämmas efter desses vid afskedstagandet innehafvande löner.

§ 100.

Tjensteman eller vaktmästare, som uppnått *sjuttio* års ålder eller under *femtio* år varit i allmän tjenst, är vid afskedstagandet berättigad att erhålla en *hela lönen motsvarande pension*. Samma pension kan jemväl tillerkännas den tjensteman eller vaktmästare, som fyllt *sextiofem* och i allmän tjenst tillbragt *fyratio* år, så vida behörigen styrkt är, att han befinner sig i ett sjukligt eller försvagadt tillstånd.

§ 101.

Den tjensteman eller vaktmästare, som, efter att hafva uppnått en ålder af *sextio* år, *anhåller om afsked*, må, derest han varit i allmän tjenst omkring *fyratio* år, komma i åtnjutande af pension till ett belopp, som motsvarar tre *fjerdedelar* utaf hans senast innehafda lön. Innan tjensteman eller vaktmästare uppnått sextio lefnads- och omkring *fyratio* tjenstår, kan, endast i händelse af bevislig oförmåga till vidare tjenstgöring, pension vid afskedstagandet honom tilldelas. I sådant fall lämpas densamma efter tjenståren ensamt på det sätt, att för hvarje dylikt år, som brister i nyss nämnda antal, afdrages en *fyratiodedel* från ett tre *fjerdedelar* af lönen motsvarande pensionsbelopp. Men för den, som fyllt *fyratio* tjenstår och sextio lefnadsår, ökas deremot detta pensionsbelopp med en *fyratiodedel* af lönen för hvarje öfverskjutande tjenstår, eller med en *sextiondedel* af lönen för hvarje lefnadsår, om ett sådant beräkningssätt finnes för afskedssökande mera förmånligt.

§ 102.

Då sådant för göromålens säkra och skyndsamma gång finnes oundgängligen nödigt, kunna Fullmäktige på *pensionsstat förflytta* tjänsteman, som af *ohjelpigt sjukdomstillstånd* eller *afgjord oförmögenhet* är förhindrad att vidare gagna verket, oaktadt han sig ej om afsked anmält. I sådant fall ega Fullmäktige att, efter omständigheterna, antingen tillägga tjänstemannen hela lönen i pension, ehvad de föreskrifna lefnads- och tjänståren äro uppnådda eller icke, eller ock tillämpa de grunder för pensionens bestämmande, som i näst föregående paragraf äro fastställda.

Derest åter *vaktmästare* förr, än han uppnått den för *pensions* erhållande bestämda lefnadsålder och tjänstetid, skulle genom sjuklighet eller af annan orsak blifva *oförmögen* att sina tjänsteskyldigheter vidare fullgöra, ega Fullmäktige att, efter noggrann pröfning af de i hvarje fall förekommande omständigheter och förhållanden, vid hans afskedande tilldela honom en årlig pension, uppgående till högst två tredjedelar af lönen.

Bil. A.

Riksgäldskontorets vid 1892 års slut utbalanserade skulder.

Reglemen- tets		Tiden, då för- bindelserna blif- vit utfärdade.	Räntefot.	Återstående kapitalskuld den 31 December 1892.	
Årtal.	§.			Fonderad skuld.	Icke fonderad skuld.
1866	5	1860 d. $\frac{1}{5}$ 1878 d. $\frac{15}{6}$ 1880 d. $\frac{1}{4}$	— 4 % 4 %	Thlr 288,333 $\frac{1}{3}$ (Kr. 768,888: 89)	—
1878	39			{ £ St. 887,840 Francs 22,284,784 (Kr. 16,123,174: 40)	—
1880	38			{ Kr. 108,682,200 £ St. 5,988,000 Frcs 150,897,600 Rmk 122,155,200	—
1886	42				

Reglemen- tets		Tiden, då för- bindelserna blif- vit utfärdade.	Räntefot.	Återstående kapitalskuld den 31 December 1892.		
Årtal.	§.			Fonderad skuld.	Icke fonderad skuld.	
1887	40	hvaraf till 1892 års slut blifvit utlemnade obligatio- ner å tillhopa 57,208,888,88 Kr. eller 64,360,000 Rmk Obligationer, ouppsägbara från innehafvarens sida, men ställda att af Riksgälds- kontoret infrias efter sex månaders föregången upp- sägning, å 30,000,000 Kr., hvaraf till 1892 års slut blifvit utlemnade en första emission å 10,000,000 Kr., en andra emission å 10,000,000 Kr. samt af en tredje emis- sion å likaledes 10,000,000 Kr. obligationer å 3,155,500 Kr.	1886 d. $\frac{1}{6}$	$3\frac{1}{2} \%$	{Kr. 56,306,222: 22 Rmk 63,344,500	---
1888	40	Obligationer å Rmk 30,000,000, ouppsägbara från innehaf- varens sida, men ställda att af Riksgäldskontoret infrias efter minst tre månaders fö- regången uppsägning	1887 d. $\frac{30}{12}$	$3\frac{6}{10} \%$	Kr. 23,155,500	---
1890	39	Obligationer för 1890 års jernväglån å Kr. 35,555,555 $\frac{5}{9}$, motsvarande 40,000,000 Rmk, 1,960,000 £ St. eller 49,360,000 Francs	1888 d. $\frac{1}{8}$	3 %	{Kr. 26,666,666:67 Rmk 30,000,000 £ St. 1,470,000 Frcs 37,020,000	---
1891	44	Obligationer för 1891 års tillfälliga jernväglån, för- fallna d. $\frac{1}{7}$ 1896, å Kr. 7,200,000, motsvarande 10,000,000 Francs	1890 d. $\frac{1}{3}$	$3\frac{1}{2} \%$	{Kr. 35,003,111:11 Rmk 39,378,500 £ St. 1,929,546:10 Frcs 48,593,069	---
1866	13	Obligationer, hvilka i an- seende till sin ordalydelse	1891 d. $\frac{1}{7}$	4 %	---	{Kr. 7,200,000 Fr. 10,000,000

Reglemen- tets		Tiden, då för- bindelserna blif- vit utfärdade.	Räntefot.	Återstående kapitalskuld den 31 December 1892.		
Årtal.	§.			Fonderad skuld.	Icke fonderad skuld.	
1890	14	icke kunna uppsägas, eller det s. k. gamla lånet Obligationer, ouppsägbara från innehafvarens sida, utfärdade såsom grundfond för Sveriges allmänna hypo- teksbank, bokförda inom linien med Kr. 30,000,000	1798 d. 1811 d. ³⁰ / ₁₂	5 %	—	Kr. 10,125
1891	20	Obligationer, utfärdade så- som garantifond för aktie- bolaget Sågverksegarnes garantiförening, bokförda inom linien med Kr. 3,000,000	1890 d. ¹⁶ / ₅	3 1/2 %	—	—
1866	15	Ännu icke till inlösen före- tedda Trollhätte slussverks lottsedlar å tillhopa 5,000 daler silfvermynt, bokförda inom linien med R:mt 1,250 R:dr, jemte upplupen ränta R:mt 2,286: 88.....	1892 d. ³⁰ / ₄	3 1/2 %	—	—
1866	16	Årliga anslaget till H. M. Konungen 300,000 R:dr (icke kapitaliseradt)	1750 d. ¹ / ₃	6 %	—	—
1866	17	Ränta å H. K. H. Hertigens af Södermanland, seder- mera Konung Carl XIII, hemgiftskapital, bokfördt inom linien med R:mt 150,000 R:dr	1815 d. ⁹ / ₁₁	—	—	—
1866	18	Innestående fond för Göta kanals underhållande	1778	5 %	—	—
1866	20	Diverse skulder.....	1833 d. ³¹ / ₁₂	5 %	—	Kr. 140,889
1866	20	Fond för Hjelmare kanals och slussverks underhållande	—	—	—	• 1,995,690:87

Reglemen- tets		Tiden, då för- bindelserna blif- vit utfärdade.	Räntefot.	Återstående kapitalskuld den 31 December 1892.	
Årtal.	§.			Fonderad skuld.	Icke fonderad skuld.
		(utgör blott ett depositum af fordringshandlingar).....	----	----	----
1866	21	Dito för Strömsholms kanals dito (dito).....	----	----	----
1882	3	D:o för Södertelje kanals(d:o)	----	----	----
1866	22	Lappmarks ecklesiastikfonds behållning, bokförd inom linien med R:mt 100,777: 16 (statsutskottets utlåande n:o 23 vid 1869 års riksdag)	----	----	----
1866	25	Brudgåfvovinsten (kapital- skulden afskrifven); (stats- utskottets utlåande n:o 15 vid 1859—60 årens riksdag)	----	----	----
1869	77	Post-assuransfonden (ingår bland Riksgäldskontorets öfriga tillgångar, men med den förbindelse, som § 77 i 1869 års reglemente inne- håller).....	----	----	----
Summa Kr.				266,705,763:29.	----
Inom linien balanserade skulder Kr.			33,254,314:04.		